

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv Theologi, De Virtute Sev
Energia, & admirandis Sacrosanctæ Missæ effectibus,
Libri Duo**

Pinelli, Luca

Coloniæ, Anno M.D.CVIII.

V. Quibus applicari, & pro quibus Missa legi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46295](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46295)

auxiliumue ad id præbet, aut homicide mercedem soluit. Atq; hic tertius modus maximè probatur Francisco Suarez in loco citato.

*Quibus applicari, & pro quibus legi
Missa possit.*

C A P. V.

A Gimus hîc de utilitate & fructu Diuini huius Sacrificij, vbi quæritur: Quidnam ex Missa applicari possit ab ijs, qui quouis modo illam offerunt; item quibus inter viuentes. De mortuis enim postea dicemus capite sequenti. Primò certum est, Sacerdotes totû fructum & valorè huius Sacrificij sibi ipsis posse applicare secundùm doctrinam Pauli ad Hebræos c. 5. vbi dicit: *Propter ea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam pro semetipso offerre pro peccatis.* Item c. 7. vbi de Christo loquens: *Qui nõ habet (inquit) necessitatem quotidie (quemadmodum Sacerdotes) prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi.* Vnde manifestum euadit, Sacerdotes Sacrificium S. Missæ pro semetipsis offerre posse.

Secundò

LIB. PRIMVS.

27

Secundò extra omne dubium est, Sa-
cerdotes etiam pro alijs istud Sacrificiũ
offerre posse, eiusque fructum & valo-
rem alijs in vtilitatem eorum applica-
re, secundum doctrinam S. Thomæ in 3.
par. q. 79. art. 5. & 7. vbi dicit: S. Euchari-
stiam, tanquam Sacramentum, prodesse
sumentibus; tanquam Sacrificium verò
omnibus, pro quibus offertur, atq; hoc
modo verba illa de consecratione san-
guinis interpretatur: *Qui pro vobis, &
pro multis effundetur*: id est, proderit &
vobis, & alijs multis, pro quibus offere-
tur. Confirmatur idem consuetudine
generali Ecclesiæ, quippe cum per vni-
uersum orbem Christianum Missam à
Sacerdotibus, pro alijs legi videamus:
vnde dicitur in Canone: *Pro quibus tibi
offerimus*. Præterea si in veteri Testamē-
to Sacerdotes pro alijs offerebāt Sacri-
ficia; item, si sub Lege Naturæ Iob Sacri-
ficia obtulit pro filijs suis, quid obstat,
quo minus idem in nouo Testamēto re-
ctè fieri possit? Noa hinc præsupponit,
eos, quibus Missa applicatur, nisi sint
fructuum & effectuum eius capaces, nul-
lam ex ea capere vtilitatem. Hinc fit, ve

B 2

Missæ,

Missæ, quæ legitur pro multis, singulis
profit, secundum eorum capacitatem;
& fieri potest, ut vnus per huc, alius per
alium Missæ effectum iuuerur, & si qui-
dem quidam incapaces sunt omnium
effectuum Missæ, tanto maiorem ex ea
capiant vtilitatem, qui talium effectuum
sunt capaces.

Tertiò manifestum est, non solum
Sacerdotem, sed quemlibet etiã ex cir-
cumstantibus, qui saltem aliquo modo
inter offerentes est habendus, vti dictum
est capite precedenti, pro alijs offerre
posse, id quod propriè ad semetipsum
pertinebat. Ratio hæc est: vnusquisque
enim alteri preces suas, aliaque opera,
imò & Satisfactionem suam applicare
potest; cur non ergo alijs hoc quoque Sa-
crificium pro rata eius partis, quæ ad se
pertinebat, possit applicare? Vnde con-
sequens est, omnes eos, qui Missam legi
procurant, aut Sacerdoti celebranti sti-
pendium soluunt, illi sacrificanti mini-
strant, Missam audiunt, offerentes quo-
que rectè dici posse: quia ipsi Sacerdoti
cooperantur. Item posse eos hanc suam
oblationem ac cooperationem, quibus
velint

velint, applicare, vt fructum eius percipiant. Eadem ratione potest offerre Sacerdos, & applicare cuiuscunq; velit Sacrificij actionem, & laborem in legēdo Missam insumptum, qui labor & actio eius est propria, & res à Missę valore distincta.

Quartò (vt ad magis particularia deveniamus) certum est, Sacrificium Missę pro tota Ecclesia militante, eiusque membris offerri posse, id est, pro omnibus ijs, qui per Excommunicationem ab Ecclesia non sunt separati. Cui sententię nemo est qui cōtradicat. Aduertendum hīc est, Sacerdotem debere applicare toti populo Christiano, præcipuè verò Regibus, Imperatoribus, ac Principibus eam Missę partem, quæ ab Ecclesia in orationibus eius illis est determinata. Hīc occurrit dubium, an scilicet à generali ista oblatione Sacerdos quempiam excludere possit? Respondeo, grauissimè peccare, si quis id faciat, cum odium ad minimum implicitum talis exclusio præsupponat. Et quāquam obligati non simus orare pro omnibus: nihilominus tamen neminem à

cōmunibus Ecclesiæ orationibus & Sacrificijs excludere possumus: vti docet S. Thomas 2.2.q.35.art.8. & 9.&cæt. Nauarrus de Orat, cap.19.num.120. Ratio peccati est: cū enim Sacerdos legatus sit ac minister Ecclesiæ, ei que debeat obtemperare, hinc est, quod excludere quempiam non possit, quem illa suis precibus includit. At quæret aliquis: Qui à Sacerdote, particulari odio, ab Ecclesiæ orationibus generalibus, & Missæ Sacrificijs excluditur, censebitur ne defraudari & priuari eo fructu, quē alioquin fuisset percepturus? Respondeo: Talem quidem priuari eo fructu, qui ex priuata Sacerdotis intercessione procedit, item qui nascitur ex Sacramento, ex opere operato, qui non percipitur, nisi adsit intētio ministri applicantis; nō autem priuatur eo fructu, qui ex intentione Ecclesiæ promanat, quæ tanquam principalis offerens eas orationes Deo offert, Sacerdote duntaxat nomine Ecclesiæ eas recitante. Ratio est: quia ille fructus applicatur per intentionem Ecclesiæ, ac omnibus prodest. Et ab hoc fructu neminem excludere

dere potest Sacerdos: quòd si verò quē-
piam excluderit, peccat, & exclusio non
valet.

Secundum dubium est tale: Videtur
Missæ Sacrificium non posse offerri pro
ijs, qui sunt in peccato mortali; partim,
quod eo sint indigni; partim, quòd, cum
fructuum tanti Sacrificij sunt incapaces,
frustrà pro ijs videatur fieri talis
Oblatio. Vnde Concilium Elibertinum
cap. 29. hoc Sacrificium prohibet of-
ferri pro Dæmoniacis, quòd tanto Sa-
crificio sint indigni. Respondeo, pro
talibus hoc Sacrificium rectè offerri &
posse, & debere: ratio est, quia va-
rios habet effectus, vt qui vnius capax
non est, capax sit alterius. Verbi gra-
tia: Hoc Sacrificium satisfacit pro pec-
nis, item varia à Deo impetrat adiu-
menta & dona cœlestia, vnde pro
peccatoribus etiam rectè offerri po-
test, vt scilicet, mediante auxilio
Diuino, disponantur ad virtutes, &
conuertantur. Idem dicendum de
Dæmoniacis, & arreptitijs, vt sci-
licet à tali Diaboli vexatione libe-
rentur. Quod verò ad Concilium

Elibertinum attinet, respondetur, ab eo duntaxat prohiberi, ne Dæmoniacy in Missa nominentur; quanquam ille Canō hodie non amp̄ius sit in vsu.

Quintò dico, hoc Sacrificium pro Catechumenis quoque offerri posse, vt scilicet Deus propositum eorum corroboret, fortitudinemque concedat, qua vincere Diaboli tētationes possint. Dico præterea, quando pro Ecclesia in genere legitur, Missam etiam ad Catechumenos pertinere: etsi enim baptizati necdum sint; fidem tamen habent, per quam Ecclesiæ vniuntur. Vnde S. Clemens lib. 8. Constit. cap. 4. 5. & 6. dicit, suo tempore pro Catechumenis publicas in Missa recitatas fuisse orationes, veluti nostris temporibus feria sexta Hebdomadæ sanctæ fieri consuevit. Idē legitur in Liturgia S. Chrysof. Idem affirmat S. August. Epistola 109. ad Vitalem.

Sextò affirmo, pro infidelibus quoque Missā legi posse, nisi ante fuerint excōmunicati, (de quibus capite sequēti differemus:) Vbi aduertēdum, duobus modis offerri & orare posse pro Infidelibus:

bus
Mi
da
um
Gen
Infi
mu
nen
spir
tem
In p
com
rō p
dun
Miss
rum
quia
rum
mal
tas
Infi
loru
Test
fere
dra
i. Ma
veta

bus: semel indirectè, quando scilicet Missa legitur pro augenda & amplianda Ecclesia, per conuersionem Gentilium, & tum implicitè dicimur orare pro Gentilibus: altero modo directè pro Infidelibus orare vel sacrificare possumus, si videlicet Missa legatur ad obtinenda aliqua bona pro Infidelibus; vel spiritualia, puta sanitatem animæ; vel temporalia, puta corporis sanitatem. In primo modo Ecclesiæ principaliter commodum spectatur: in secundo verò prætenditur principaliter commodum ipsorum Infidelium. Dico nunc, Missa Sacrificium utroq; horum modorum pro ijs legi posse, quod probatur: quia Oblatio, quæ altero horum modorum fit, neque prohibita, neque per se mala est. Ergo licita est. Præterea charitas Christiana obligat nos ad amandum Infideles. Ergo etiam pro commodis illorum orare possumus. In veteri quoq; Testamēto pro Gentilibus Sacrificia offerebātur, quemadmodum videmus Esdræ cap. 6. oratum fuisse pro Dario, & 1. Machab. cap. 12. pro Spartiatis. Quid vetat ergo, quominus idem in nouo fe-

stamento fieri rectè possit; Adde, quòd Missæ Sacrificium repræsentet Sacrificium Crucis, quòd à Christo oblatum est pro omnibus, etiam infidelibus. Ergo & illud pro infidelibus offerri potest. Vnde Ecclesia in oblatione Calicis orat: *Pro nostra, & totius mundi salute.* Obijciat mihi hîc aliquis, si pro infidelibus etiam Missam legere licitum est, tam generaliter, quam particulariter; non etiam absurdum videbitur, si speciatim infidelem aliquem in ea nominemus. Respondeo cum Suarez Tom.3. disput.78. sect.2. §. Est autem, nec hoc prohibitum esse, modò ne excommunicatus sit; securius tamen esse, & in Ecclesia vîtatius, talem non nominare, maximè alijs audientibus, ne cui scandalum præbeamus, aut admirandi occasionem.

Ad dubium de excommunicatis breviter respondeo: Certum esse, quòd pro excommunicatis Excommunicatione maiori, siue fideles ij sint, siue apostatæ, offerre Missæ Sacrificium non sit licitum Sacerdoti, tanquam personæ publicæ & Ecclesiæ ministro: Illud enim expressè
pro-

prohibetur cap. Nobis, & cap. Sacris, de sent. Excomm. Et quidem hic vnus est ex effectibus Excommunicationis maioris, priuatum scilicet esse huius Sacrificij ope & suffragijs. Dixi, (Ministro publico:) quia præter, Sacerdotē alij sunt, qui Sacerdoti cooperantur, & offerentes etiā rectè dici possunt, vt ostensum est c. 4. & ab his offerri potest id, quod de Missa ad eos peruebat, etiā pro excōunicato & schismatico. Dico præterea cum Suarez in loco citato sub finem: *In Memento*, Sacerdotē, omni amoto scrupulo, orare posse pro excōunicatis, oratione & intentione priuata, cum id nusquam ab Ecclesia prohibitum inueniatur. Quin multi dubitant, an id prohiberi possit? Dicat aliquis: Missa legitur in Anglia, Germania, alijsque prouincijs ab hæreticis infectis, vt scilicet ad Ecclesiam Catholicam reuertantur. Hæretici autem sunt excommunicati, Ergo nō peccat, qui Missam legit pro excōunicatis Item in Missali Romano extat Missa pro extirpando Schismate. Similiter in Liturgijs antiquis preces fieri consue-

uerūt pro extirpatione hærefew. Missa igitur & preces offerri possunt pro hæreticis & excommunicatis. Respondeo: Illud non esse orare pro hæreticis directè, sed pro bono Ecclesiæ Catholice, ut videlicet in istis regionibus crescat, & per vniuersum orbem amplifcetur gloria nominis Diuini, id quod prohibitum non est, sed Ecclesiæ etiam cōsuetudine confirmatum.

An pro defunctis offerri possit Sacrificium Missæ, & pro quibus?

CAP. VI.

DE quo dubitari nullo modo potest in hoc capite, illud est. Primò, Sacrificium Missæ pro ijs defunctis offerre non posse, quorum animæ sunt in inferno; quales sunt quotquot in peccato mortali ex hac vita emigrârunt. Vnde Concil. Bracharense, c. 24. Missam prohibet legi pro ijs, qui sibi ipsis mortem consciuerunt. Et est hæc doctrina S. Augustini in Enchiridio cap. 109. S. Gregorij 34. Moral. cap. 13. & aliorum, quibus tota Theologorum Scholasticorum turba astipulatur. Ratio est: Quia
tales